

Directorul general Roibu a fost dat în judecată de PCC (II)

VOCEA VÂLCII

" Pentru că apără"și nevoile și neamul"

până în 2007, când PCC a intrat în acționariatul Oltchim, compania era pe profit. Nu avem nici măcar acces la fondurile structurale pentru investiții. PCC vrea să reducă prețul acțiunilor și să scadă valoarea Oltchim. Zaremba a fost angajat al serviciilor secrete poloneze, dezinformează și manipulează".

În Curierul Național, ediția din 16 martie 2009, în articolul „PCC – buturuga mică de la Oltchim” (autor Andreea Stoica), reprezentanții Oltchim susțin că : „În declarațiile publice, reprezentanții PCC SE, Waldemar Preussner și Wojciech Zaremba dezinformează constant opinia publică , investitorii, autoritățile din România și Comisia Europeană , prezentând în mod eronat Oltchim ca fiind o societate în pragul falimentului”.

În articolul „Oltchim a pus în stand-by investiții de 300 de mii euro din cauza condițiilor de piață” (autor Mihaela Balea) din cotidianul Business Standard din 4 martie 2009, se afirmă că : „Conform acestuia [lui Constantin Roibu], acuzele aduse de PCC au contribuit substanțial la scăderea valorii acțiunilor Oltchim pe Bursă. Societatea a fost încadrată de companiile de rating la o clasă de risc superioară, ceea ce a influențat negativ politica băncilor partenere. „Mie aproape că mi s-au dublat

dobânzile bancare, din cauza unor astfel de acuze. Asta în condițiile în care eu sunt la zi cu toate ratele” a explicat Roibu.

PCC dorește să sublinieze că , în cadrul declarațiilor sale publice, a făcut mereu referire numai la informația public disponibilă cu privire la nivelul datoriilor și situația economică a societății. De altfel, întrucât Oltchim este o societate listată la Bursa de Valori București, nivelul de transparență a informațiilor obligatorii a fi raportate de către societate este unul ridicat, pentru a se asigura protecția investitorilor. Ca urmare, veridicitatea afirmațiilor PCC este ușor de verificat prin consultarea informațiilor publice despre Oltchim.

PCC consideră că se încearcă de către pârâțul Roibu Constantin inducerea în eroare cu privire la situația curentă a societății prin referiri numai la faptul că Oltchim nu are datorii scadente către instituții de credit sau bugetul de stat. În fapt, pe lângă datoria istorică față de statul român, conform informațiilor publice disponibile, Oltchim are datorii scadente către Petrom și Electrica. Aceste datorii scadente au pus în pericol furnizarea de materii prime și utilități către Oltchim, deci implicit funcționarea Oltchim. Este cazul datoriilor către Arpechim, unul dintre cei mai importanți furnizori ai Oltchim (deținut de Petrom).

Informația cu privire la situația dificilă a societății a fost de altfel confirmată chiar de către Constantin Roibu, în calitate sa de director general al Oltchim. Acesta a admis că , dacă societatea nu va prelua divizia petrochimică a Arpechim Pitești de la Petrom, combinatul chimic nu va mai putea să își plătească datoriile și ar înregistra pierderi în valoare de 55 milioane de euro în acest an și că Oltchim este profitabil atunci când funcționează la peste 90% din capacitatea sa (conform interviului publicat pe 9 aprilie 2009 de către Ziarul Financiar).

De asemenea, este cel puțin neserioasă afirmația potrivit căreia creșterea dobânzilor de către bănci ar putea fi determinată de acțiunile sau declarațiile unui acționar minoritar. O astfel de atitudine a băncilor poate fi determinată doar de situația societății însăși și (astfel cum este condus de pârâțul Roibu Constantin) sau de condițiile de creditare existente pe piață.

2.2. Scopul ilicit al conduitei pârâțului – vinovăția

După cum am menționat anterior, afirmațiile pârâțului Roibu Constantin cu privire la PCC sunt făcute **cu rea-credință**, ele fiind **false, denigratoare**, având unicul scop de a afecta în mod negativ prestigiul profesional, reputația și imaginea PCC.

La baza acestei campanii de răspândire a unor informații false și defăimătoare împotriva PCC stau **interesele personale ale pârâțului** Roibu Constantin cu privire la poziția sa în cadrul Oltchim SA.

Astfel, atacurile repetate la adresa PCC au fost săvârșite în vederea diminuării

forței criticilor acestui acționar Față de managementul Oltchim S.A., exercitat în mod defectuos de că tre pârâtul Roibu Constantin, în același timp, se dorește realizarea în percepția publică a unui transfer de responsabilitate de la conducerea societății că tre PCC cu privire la situația economică dificilă în care se găsește Oltchim SA.

În plus, pârâtul Roibu Constantin are el **însuși un interes personal de a participa la privatizarea Oltchim** prin intermediul unei societăți înființate în acest scop și la care deține o participație majoritară de 86% (SC PRO CHEM INVEST SA, fosta OLTCHIM MBO SA). Șansele atingerii acestui rezultat îi sunt în mod evident diminuate de participarea la procesul de privatizare a unor agenți economici de calibru, precum PCC (ANEXA 5).

Nu în ultimul rând, vinovăția sub forma intenției rezultă îndubitabil din multitudinea surselor mass-media folosite de pârât pentru a transmite mesajele defăimătoare la adresa reclamantului, precum și virulența limbajului utilizat, astfel încât nu se poate susține că această adevărată campanie de denigrare ar fi fost rodul unei simple erori de comunicare din partea pârâtului. O astfel de ipoteză este înlăturată și ținând seama de poziția pârâtului de director general al Oltchim SA, funcție pe care a exercitat-o pe o perioadă îndelungată de timp, fapt ce îndreptățește prezumția de cunoaștere cu exactitate a elementelor prezentate de că tre acesta în mod fals sau trunchiat, deci acțiunea cu intenție, ca formă a vinovăției, iar nu doar din culpă.

2.3. Afectarea imaginii reclamantului – prejudiciul și relația de cauzalitate

2.3.1. Prejudiciul moral

Prin declarațiile incriminatorii făcute prin mijloacele de comunicare în masă (presă scrisă, televiziune, internet, etc.) prin care s-au adus acuze false și defăimătoare la adresa PCC, pârâtul Roibu Constantin a adus grave prejudicii morale societății PCC, prin afectarea în mod negativ a prestigiului profesional, reputației și imaginii acesteia în mediul de afaceri din România și din străinătate.

Faptul că respectivele afirmații false și defăimătoare emise de că tre pârâtul Constantin Roibu au avut efectele urmărite de că tre acesta rezultă și din preluarea acestor afirmații de că tre persoane publice din sfera politică și a mass-media și propagarea lor ca fiind adevărate – a se vedea, cu titlu de exemplu, articolul „Șapte europarlamentari vor susține cauza Oltchim-ului la Bruxelles”, autor Claudia Stanciu, publicat de Vocea Valcei, anul 11, nr. 738 – Luni, 16 Martie 2009 (ANEXA 6).

În mod particular, acuzațiile sabotare a activității societății în care este acționar, de concurență loială sau spionaj industrial, precum și sugestiile că PCC ar acționa la comanda unor servicii secrete străine în scopul falimentării Oltchim SA sunt fapte de o gravitate deosebită care sunt de natură să tirbi imaginea unei societăți de prestigiu, care de la înființarea sa a activat și continuă să activeze în mai multe state membre

ale Uniunii Europene cu bună-credință, potrivit uzanțelor cinstite, cu respectarea intereselor consumatorilor și a cerințelor concurenței loiale.

2.3.2. Imposibilitatea invocării de că tre pârât a dreptului la liberă exprimare ca și cauzăa înlăturării răspunderii civile delictuale

Proferarea unor afirmații false și defăimătoare ce aduc grave prejudicii prestigiului profesional, reputației și imaginii PCC nu poate fi protejată prin invocarea de că tre pârât a dreptului la opinie și la libera exprimare, întrucât acestea, ca orice alte drepturi, trebuie exercitate în limitele lor firești, neputând prejudicia drepturile și interesele legitime ale celorlalte persoane. Așa cum s-a stabilit în jurisprudența instanței supreme, modul de exprimare care depășește astfel de limite este de natura a-i atinge grav drepturile subiective ale persoanei vizate, urmând a fi sancționat conform legii.

Însă și Constituția României stabilește în articolul 30, alineatul 6, faptul că *„libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particularăa persoanei și nici dreptul la propria imagine.”*

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a confirmat de asemenea, în mod constant, legitimitatea limitării aduse dreptului la exprimare al unei persoane în scopul apărării demnității, onoarei și dreptului la propria imagine a altei persoane.

În acest context, jurisprudența instanțelor române a considerat că acordarea de daune morale pentru afirmații false și defăimătoare este justificată și în perfectă conformitate cu legislația din România și jurisprudența CEDO.

2.3.3. Stabilirea cuantumului daunelor morale

În evaluarea stabilirii cuantumului daunelor morale se are în vedere faptul că acestea constituie consecințe dăunătoare care rezultă din atingerea și încălcările drepturilor personale nepatrimoniale. Cum în mod corect s-a apreciat într-o spețăa înaltei Curți de Casație și Justiție, daunele morale constau în atingerea adusă *„unor valori care se referă la (...) la cinste, la demnitate, onoare, prestigiu profesional și alte valori similare”*. Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, am stabilit daunele morale prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor jurisprudențiale referitoare la consecințele negative suferite de că tre PCC, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării.

În consecință, raportându-ne la gravitatea afirmațiilor pârâtului Roibu Constantin și la prejudiciul adus prestigiului profesional, reputației și imaginii PCC, considerăm că obligarea pârâtului la plata daunelor morale în cuantumul solicitat prin prezenta acțiune este necesară, proporțională și conformă principiului reparației integrale a prejudiciului cauzat printr-o faptă ilicită ce atrage răspunderea civilă delictuală.

2.3.4. Legătura de cauzalitate între fapta ilicită a pârâtului Constantin Roibu și a prejudiciului cauzat PCC

Prejudiciul moral suferit de către PCC este în mod evident o consecință directă a declarațiilor false și defăimătoare ale pârâtului Constantin Roibu, existând astfel un raport nemijlocit de cauzalitate între fapta ilicită a pârâtului și prejudiciul suferit de către reclamantul PCC.

3. Temeiurile de drept

Ne întemeiem prezenta cerere pe dispozițiile art. 998-999 Cod Civil, art. 54 din Decretul nr. 31/1954, art. 30(6) din Constituție, art. 10(2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

4. Probe

Înscrisuri, interogatoriu, martori, precum și orice altă probă a cărei necesitate ar rezulta din dezbateri.

â€¢ PCC SE

Prin avocat Radu Balaș,